

DZIENNIK

Departamentowy Płocki.

N.º 41.

Dnia 13. Lipca 1811.

To promote the common welfare.

Ad. Smith.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Bekretem Nayaśa. Pana z dnia 1. Grudnia 1810 w dzienniku praw Nro. 27. umieszczonym,awiadomieni zostali obywatele o utworzeniu biletów kassowych w celu zaradzenia niedostatkowi gotowizny i ułatwienia cyrkulacyi pieniędzy.

Lubo rzeczony dekret dobroczynny zamiar Rządu w utworzeniu biletów kassowych dostatecznie wyjaśnia; oraz niezaprzeczoną pewność i wartość onych dowodzi, niemniej sposob przypinowania ich w kassach publicznych i wymiany onych na brzęczącą monetę wskazuje; jednakowoż dla zapobieżenia wszelkim nadużyciom lub nieporozumieniom, iakieby między kontrybuentami podatków publicznych i poborcami zachodzić mogły; osądzilem za rzecz potrzebną teraz, gdy te bilety kassowe już w kurs puszczone zostały, następujące do publiczney wiadomości podać oświadczenie, a to w skutku danych mi na ten koniec zleceń przez Jaśnie Wielmożnych Ministrów skarbu i policyi:

1) Bilety kassowe, których pewność na wszelkich dochodach celnych Xięstwa Warszawskiego jest zabezpieczona, równą mają wartość z monetą grubą, kulant zwaną.

2) Przyjęte będą, poczawszy od 1. Lipca r. b. w wszelkich opłatach podatków publicznych tak stałych, iak niestałych w połowie, to jest: iż wszelkie podatki przez połowę w biletach kassowych, a przez połowę w brzęczącej monecie do Skarbu wnoszone być powinny, i w takież proporcji wszystkie wypłaty ze Skarbu czynione być mają.

3) Wszyscy poborcy kass publicznych przeto, pod karą oddalenia z służby, bilety kassowe w opisaney wyżej ilości bez wszelkiej trudności od opłacających podatki przyjąć powinni, i żadney za to nagrody wymagać, ani przyjmować nie mają prawa. A w przypadku, iżby ktokolwiek w téj mierze z strony poborców iakiego doznawał przeciżenia, prosto z swą skargą z należytem rzeczy udowodnieniem do mnie udać się powinien.

4) Ponieważ przy opłacie cła, niektóre artykuły w złocie in natura opłacane być powinny, przeto dla zapobieżenia wszelkim nieporozumieniom oświęga

się: iż kontrybuent, który podług generalnego Instruktarza celnego coś koniecznie w złocie zapłacić jest obowiązany, takowe w biletach kaffowych płacić nie może, owszem one w złocie zapłacić powinien; przy innych zaś opłatach, które z dopłatą agio od złota w monecie brzęczącej do Skarbu wnoszą się, Komory celne połowę całkowitej należitości, rachując w to i agio od złota, w biletach kaffowych bez żadnej trudności przyjąć powinny.

5) Gdy opłaty niespełna Złot. dwanaście wynoszące nie mogą być przez połowę w biletach kaffowych uskutecznione z powodu, że najmniejszy bilet jest na Złot. polsk. sześć, przeto takowe całkowicie w monecie brzęczącej uiszczone być powinny; również wypłaty ze Skarbu niespełna Złot. dwanaście wynoszące, całkowicie w brzęczącej monecie uskutecznione będą.

6) Wskazawszy w powyższych punktach wszystkim obywatelom i mieszkańcom Departamentu innej administracji powierzonego sposob postępowania tak w przyjmowaniu, jak w wydawaniu biletów kaffowych, zalecam szczególnie WW. Woytom i JPP. Burmistrzom, ażeby przy zbieraniu w swych gminach podatków publicznych starali się składać przez obywateli bilety kaffowe przy opłacie ogólnego z gminy podatku w wyżej przepisany sposób użyć tak, iżby istotnie w połowie pomieszczone i do skarbu wnoszone były; wystrzegając się wszelkiego kogożkolwiek ukrzywdzenia i odsunawszy wszelki wpływ własnego swego w tej mierze interesu, gdyż wszelkie nadużycie najsurowszą na przekonanego ściąganie odpowiedzialność.

Tym sposobem wskazawszy obywatelom pewność biletów kaffowych już w cyrkulacyą puszczonej, monetę grubą reprezentujących i wartość onę mających, niepozostaje mi, jak odwołując się do dekretu Najasn. Pana kurs tych biletów stanowiącego, ostrzedz wszystkich obywateli i mieszkańców, aby polegając w dobrej wierze na zarządzeniu od Rządu bescisczeństwie i niewątpliwiej wartości biletów kaffowych, w przyjmowaniu onych żadnej nie czynili trudności; wszyscy przeto Urzędnicy administracyjni starać się powinni, osobliwie lud prosiły dostatecznego wyobrażenia w tej mierze niemający, stosownem przełożeniem i dobrym przykładem należycie oświecić, i baczni będą, aby osoby złą chęcią lub podłym zyskiem powodowane fałszywem i opaczem rzeczą wystawieniem wartość tych biletów w oczach prostego ludu wątpliwą uczynić i kredyt publiczny osłabić nie potrafili. Szanowne zaś duchowienstwo również z swęj strony do zamiaru Rządu przyłożyć się, i w tej tak ważnej dla sprawy publicznej okoliczności usiłowanie władzy Rządowej wesprzeć zechce.

Niniejsze obwieszczenie, aby niewątpliwie każdego doszło wiadomości, w dzienniku depart. umieszczone, po gminach w zwyczajnym sposobie, a prócz tego po wszystkich wszech wyznaniach kościołach po trzykroć z ambon publikowane, i w bożnicach żydowskich ogłoszone być ma, co że się tak stało, WW. Woyci i JPP. Burmistrze przed W. Podprefektem swego powiatu udowodnić powinni.

w Płocku, dnia 6. Lipca 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego

Uzupełniając powyższe obwieszczenie, względem kursu biletów kaffowych do publicznej wiadomości podane, na mocy reskryptu JW. Ministra d. d. 4. t. m.

uwiadamianiu obywateli i mieszkańców departamentu méy administracyi powierzonego również o urządzeniu, iakie względem wprowadzenia i utrzymania ciągłej po kassach kontroli, tak co do wpływu, iako i rozchodu biletów kassowych wydane zostało, którego osnowa następująca:

Minister przychodów i Skarbu

Reskryptem pod datą 2. b. m. rozkazano zostało, aby bilety kassowe we wszystkich kassach w połowie opłat były przyjmowane; chcąc wprowadzić dostateczniejszą kontrolę skutków tego rozkazu odpowiadających zamiarowi względem wzmiankowanych biletów przedsięwziętemu, oraz zapobiedz nadużyciom, którychby się kassyerowie dopuszczać mogli, stanowi, co następuje:

1. W księgach kassowych tak percept, iako i wydatków, mają być osobne rubryki do zapisywania biletów kassowych, które to zapisywanie zadysponowaném natychmiast być ma;

2. Kiedy kontrybucenci w opłatach podatków bilety kassowe wносить będą, mają kassyerowie wyrażać w kwitach, które na takowe opłaty wydają, ilość wniesionych biletów, mają także w tych kwitach specyfikować wszystkie gatunki monet, w iakich opłata każda uskutecznioną została; dochodzenie skutków tego urządzenia co kwartał czynione być ma przez Podprefektów, a to w terminach do opłaty podatków przypadających;

3. Kiedy kassyer wypłaty iakie komu z kassy uskutecznia, czy to w skutku asygnacyi na wypłatę wydaney, czy to z pensyy etatowych, czyli też iakąkolwiek bądź, powinien domagać się od odbierającego wypłatę specyfikowania gatunków pieniędzy w kwicie, a te kwity, które takowego specyfikowania zawierać niebędą, za nieważne będą uważane;

4. Każdy kassyer, odsyłając do wyższey kassy pieniądze, powinien odbierać kwit na nie z wyszczególnieniem gatunków monet i biletów kassowych, kwity bez takowego wyszczególnienia dane, za nieważne mają być uważane, i kara na odmawiających, lub zaniedbujących takowego wyszczególnienia rozciągana będzie.

Ścisły dozór skutków niniejszego postanowienia i przezorną kontrolę ma W. Dyrektor skarbu urządzić niezwłocznie, zniósłszy się w téj mierze z W. Prefektem, a Ministrowi skarbu raport o tém uczynić.

w Warszawie, dnia 4. Lipca 1811.

podp. Węgliński.

Zgodno z oryginałem: Łapiński, D. K. Z. S. g.
z tém ostrzeżeniem: iż iak Urzędnicy i Oficjaliści skarbowi do ścisłego dopełnienia tego urządzenia są pod odpowiedzialnością obowiązani, tak każdy z obywateli i mieszkańców, który bądź w przyięciu podatków i w wydaniu nan kwitów, bądź w wypłacie z skarbu mu należney przez Oficjalistów skarbowych, czułby się być pokrzywdzonym, prosto z swą skargą, dowody rzecz wyjaśniające dołączwszy, przez W. Podprefekta do mnie udać się i rychłego skutku rzeczy pewnym być może.

Płock, dnia 10. Lipca 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Dominik Dziewanowski

Dziedzic dóbr Plonnego i z przyległościami
do JW.JW. i W.W. Kredytorów swoich.

Oddalony od mego domu, a zatem i moich intereśsów, spokojnie patrzałem na zmianę moich dochodów, nieprzewidując nawet tak prędkiego niebezpieczeństwa, które wisi nad każdym, co ma podobnie, iak ja miałem niegdyś, wygospodarowany, ale z długami majątek.

Dowiedziawszy się zaś kilku przypadków, z których spostrzegam, iż ludzie z obszerniejszego nawet majątku, wyszli nietylko z niczem, ale nadto przez sprzedanie w tym czasie dóbr, dłużnicy wszysey niezościli pomieszczeniem.

Niebojąc się niczego więcéy nad to, i niechcąc, aby podobnie ieden pierwszy dłużnik, pozwawszy mnie, przedając stosownie do prawa moje wioski, a dla niedostatku konkurentów, niezabrał całego dla siebie majątku, a wszystkich innych niezościawił bez satysfakcyi kredytorów, ile że na moim sumieniu jest równie hypotekowany, iak nie hypotekowany dług; mam honor więcé wzywać i prosić wszystkich łaskawie zemną dotąd się obchodzących, aby byli rok ieden ieszcze cierpliwemi. Alboż ten Bóg, który tak niespodziewanie wysłuchał prozb naszych i wrócił nam naszą Ojczyznę, któż wie? czyli nam niezwróci prywatnéj naszéj existencyi; i iakośmy przez niespodziewane wypadki potracili nasze majątki, tak równie przez niespodziewany pokóy i zwrot handlu, któż wie? czyli nas niepościawi w sposobności uiszczenia się i niezwróci dawnego szczęścia.

Jeżeli zaś w roku nienastąpi rzeczy zmiana, na ten czas wezwę razem wszystkich moich łaskawych kredytorów, oddam im, (gdy niebędzie mogło być inaczéy) cały moy majątek; spokojnie i bez wstydu zniosę, gdy mi nic a nic niezościanie przeświadczony: że każdy mnie u siebie zaświadczy, iż majątek, który ieszcze od moich Pradziadów dostałem, nie przez moy nierząd, ale przez przypadek utraciłem, byleby nie ieden, ale wszyscy dłużnicy równie zaspokoipeni zostali i mnie resztę dni moich spokojnie dokończyć pozwolili.

Maciejewice, dnia 29. Czerwca 1811.

Dziewanowski, Gen. Bryg.

Prefekt Departamentu Płockiego

Odwołując się do obwieszczenia mego z dnia 10. b. m. w dzienniku dep. sub Nro. 38. zamieszczonego, wzywam niniejszém uwolnionych ze służby woysko-

wych, którzy dla odniesionych ran w Hiszpanii i Niemczech pensye łaskawe przez N. Cesarza Francuzów mają sobie zadekretowane, a dotąd miejsce ich pobytu odkrytem być nie może, jako to:

a) Narcyza Oczosalskiego, Kapitana z legii nadwiślanskiej,	
b) Stanisława Nowakiewicza Sierżanta	dito
c) Alberta Boianieckiego Grenadyera	dito
d) Renina Omalisa	Żołnierza
e) Józefa Fiedosyna	dito
f) Jana Styczńskiego	dito
g) Mikołaja Ziesuskiego	dito
h) Kazimierza Pentelskiego	dito
i) Pawła Adama	dito
k) Mateusza Kwesoskiego	dito
l) Jakóba Moroczka	dito
m) Wincentego Borowicza	dito
n) Józefa Wasinowskiego	dito
o) Ferdynanda Kullowickiego	żołnierza w gwardyi Cesarskiej,
p) Jana Reitzensteina	żołnierza legii nadwiślanskiej,
q) Jana Andrzeiów	dito
r) Jana Esboryona Walkowskiego	Weterana
s) Tomasza Embrozyna	żołnierza
t) Andrzeja Wiśniewskiego	dito
u) Szymona Witkowskiego	dito
w) Jana Hermana	Karabiniera z regimentu 1. de prusse,
x) Wawrzencja Sołeckiego	żołnierza z legii nadwiślanskiej

aby, jeżeli w departamencie mey administracyi powierzonym mieszkanię swe obrali, spieszenie przed Podprefektami miejscowemi stawili się, koncem złożenia swych dowodów potrzebnych do windykowania łaskawie przydeklarowaney im pensyi, gdzie wszelką gotowość z strony tychże Podprefektów znajdą i bez żadnych kosztów przyięci do protokołu zostaną.

Niniejsze obwieszczenie, aby każdego interessowanego do rzeczy wiadomości doszło, Panowie Wóyci po gminach, Proboszcze po ambonach, Burmistrze w miastach ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami respective udowodnić mają.

Płock, dnia 22. Czerwca 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego.

W skutku danego mi przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych pod dniem 26. Czerwca r. b. zlecenia, pragnącego wiedzieć, jak dalece susza tegoletnia, stanąwszy się urodzajem zboża i siana szkodliwą, uczynić mogła, mianowicie włościom i młokom należącym do dziedziców ziemskich niesposobności nie tylko do opłacenia podatków publicznych i oddania należących się z kontrybucyi królowskiej magazynom wojskowym naturaliom, ale nadto niemożności zapewnienia zwyczajnych ich życia potrzeb; wzywam wszystkich obywateli i mieszkańców rolników departamentu

moję administracyi powierzonego, wymienioną wyżej klęską dotkniętych, ażeby straty swe z tęg okazy wynikałce, podług przepisów w zarządzeniu mojem z dnia 14. Czerwca r. b. przez Nr. 39. dziennika departamentowego ogłoszonego, względem gradobicia wskazanych, gdzie należy, z pośpiechem udowodnić starali się, oraz uczynili wnioski o remisyje w ciężarach publicznych, których ostateczne przyznanie dopiero w ten czas nastąpić może, skoro przez wolą Królewską skutki nadzwyczajnej suszy z stratami gradobicia, wylewu wody i pożaru wynikającymi w tym względzie porównaniami zoftają; tymczasowie jednakże WW. Podprefekci, podług arzędowego o stanie rzeczy przekonania, do zawieszenia, exekucyi podatków zrypek i wszelkich ciężarów publicznych, których kontrybuenci z przyczyny sprawionych przez suszę nieurodzaiów, zaspokoić nie są w stanie, upowaznionemi ninieyszeń zoftają w sposobie przez generalne przepisy wskazanym.

WW. Podprefekci obowiązani następnie zoftają przez siebie, lub przez swych wyřczyteli, na żądanie interellentów, indagacye przyzwoite przynależnie załatwiać, i do dalszego onych przez Radę prefekturalną rozstrzygnięcia na ręce Prefekta przedstawiać.

Przy tęg okazy indaguiaceni sumiennie roztrząsnąć i wysledzić polecam:

- a) czyli i iakiego wsparcia rolnicze familie, w celu utrzymywania ich zycia, potrzebować mogą;
- b) czyli takowego wsparcia po trzech, sześciu, lub dziewięciu miesiącach po zbiorze, to iest: po 1. Października, po 1. Lutego, lub po 1. Kwietnia r. b. i p. potrzebować będą;
- c) czyli włościanom czasowie na cudzym gruncie i roli osiadłym i gospodarującym dziedziece tegóż gruntu pomoc całkowitą, lub w części iakiej dadź mogą, lub dla iakiej przyczyny uczynić tego w zupełności, lub w części nie są w stanie.

Ninieysze zarządzenie w dzienniku depart. umieszczone, aby każdego doszło wiadomości, Burmistrze i Woyci nie tylko w zwyczajnym sposobie po gminach, ale i przez ambony kościelne ogłaszają, obywatelom i mieszkańcom dokładnie objaśniają, oraz że się tak stało, przed Podprefektami udowodniają.

Płock, dnia 8. Lipca 1811.

R. Rembelski.

Plichta, S. jen.

MINISTER POLICYI

Małąc sobie doniesiono, iż publiczność, błędnie tłumacząc ostrzeżenie w obwieszczeniu pod dniami 27. b. m. wysłeni wydane, że tak nazwane srebrniki, nigdy niżey iak na groszy cztery, a dytki na groszy trzy zredukowanemi byđz niemogą, toż ostrzeżenie wzięta za istotną zdawkowę monety już redukują, gdy ta nastąpić ieszcze nie może; łtosownie bowiem do dekretu JKMc i aż po probie mennicznę oddzielnym Wyrokiem N. Pana zadecydowaną, i publiczności ogłoszoną zoftanie: winien iest uwiadomić, iż iedynym celem powyższego obwieszczenia było zastronienie mieszkańców od widocznej straty tęg bardziey, że zoftał zawiadomiony, iż ludzie podli i zysku niegodziwego chciwi zaczęli pomiędzy prostym ludem rozgłaszać, że billon pruski zupełnie będzie z kurrencyi usunięty, a to w celu nabywania onegoż prawie za nic; gdy tym czasem tenże billon ma istotne znaczenie i wewnętrzny

walor, nadto dekret JKMcI ntrzymujący zdawkową monetę w terażniejszój i jej wartości aż do ostatniego Września r. b. i zalecający przyjmowanie onejże we wszystkich opłatach i podatkach królowych, powinien zaspokoić każdego, i służyć nadal za prawo; sprzeciwiający się zaś, bez względu stosownie do ustawy Rady Stanu pod dniem 8. Kwietnia 1808 zapadłej po kary do Sądu odsyłanemi będą.

Ze zaś Wexlarze chcący korzystać z pierwiastkowego a bez żadnego gruntu zatrwożenia, odmawiają dostarczenia żądającym grubej monety za billon, gdy tym czasem przynoszą sobie też grubą monetę za billon wexlami: ponieważ Wexlarze dla tego tylko są ustanowieni, aby wszelkie monety bez różnicy jedne za drugie dla wygody publicznej wymieniali: Minister Policyi oświadcza, iż Wexlarz po policyjnym przekonaniu, iż odmawia żądającym grubej monety za billon, gdy tym czasem tenże billon za grubą monetę wymienia, jako oszukujący uważany, za poprzedzającym zamknięciem sklepu Wexlarskiego, po kary do Sądu odesłanym zostanie.

Dan w Warszawie, dnia 29. Czerwca 1811.

(L. S.) *Alexander Potocki, M. P.*

J. Krzyżanowski, S. M. P.

Prefekt Departamentu Płockiego

Konskrypcyonista imieniem Kazimierz Łażenski z wsi Przywodki powiatu Mławskiego dostawiony, lat 21 mający, wzrostu cał 68, twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu borych, brwi jasno blond, włosów ciemno blond, zbiegł w dniu 26. Maja od popisu wojskowego, zalecam przeto wszystkim Burmistrzom, Woytom, Deminjom i Sołtysom, aby rzeczonogo konskrypcyonistę śledzić starali się, i ujętego do najblizszego garnizonu wojskowego, w celu transportowania onego do właściwego pośku 6. jazdy, oddawili, i Podprefektowi o tem donieśli.

Niniejsze obwieszczenie w dzienniku depart. umieszczone, Burmistrze i Woyci w właściwych gminach zwyczajnym sposobem ogłosić, i dopełnienie tego przed Podprefektami udowodnić mają.

Płock, dnia 7. Czerwca 1811

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

PROKURATOR Królewski przy Trybunale cywilnym Depart. Płockiego

Mając sobie powierzone provisorię obowiązki Agenta Nayiasn. Pana co do summ Baionskich, uwiadomiam przez pismo publiczne interessentow do dekretu Monarchy d. d. 24. Stycznia r. b. przystępujących: że procenta od kapitałow Baionskich kassier Trybunału odbierać będzie; zechcą przeto z opłaceniem wymaganych procentow pośpieszyć i gwoili ułatwienia wszelkich tego przedmiotu tyczących się okoliczności, bezpośrednio do mnie udawać się.

Płock, dnia 7. Lipca 1811.

Turcki.

Bielski, S.

PROKURATOR Królewski przy Trybunale cywilnym Depart. Płockiego.

Gdy zwiększenie liczby Burgrabów przy Sądach w Departamencie niezbydnie jest potrzebnym; przeto wzywam wszystkich, którzyby w tym harakterze usługi swe krajowi poświęcić chcieli, a obok dobrej chęci mają za sobą niewątpliwą rekoimną potrzebną zdadności i nienaganną konduity, tudzież potrafią wyłożyć kaucyą na 3000 Złot. polsk., ktoraby na pierwszój połowie czystego szacunku

dobr pomieścić się mogła, wzywam mówię, wszystkich opisane własności posiadających, aby się do unie w czasie iak naykrótszym zgłosili. Płock, d. 7. Lipca 1811.

Turski.

Bicki, S.

Sąd Podśędkowski cywilny Powiatu Wyszogrodzkiego w Depart. Płocki.

Dopełniając rezolucyi Trybunału cywilnego Departamentu Płockiego w interesie exekwowania procentów od summy 14000 Talarów przez W. Ciołkowskiego z depozytu cywilnego Departamentu Warszawskiego zaciągnięty i na dobrach Przyborowice górne w Powiecie Wyszogrodzkim lokowane, zaległych, pod dniem 1. miesiąca i roku bieżących wydaney, podaie ninieyszem do wiadomości publiczney, iż dobra rzeczzone Przyborowice górne w Powiecie Wyszogrodzkim Dep. Płockim sytuowane, wedle pomiaru ekonomicznego w ogóle hubów 70, morgów 11, pręt. 108 miary Magdeburskiej w polach, ogródach i zaroślach wynoszące. Wysiewu ozimnego 150 kilka korcy miary Warszawskiej. Wysiewu jarego korcy Warszawskich 150 kilka. Aulsterya na trakcie Wiezna teraz Złot. polsk. 800 importująca. Siana łądowego około 150 fur, bor i pastwiska dostateczne mające, w dniu 22. Lipca r. b. tamże na gruncie w Przyborowicach górnych przez publiczną licytacją w trzyletnią posessją dzierżawną na zaspokoienie tychże zaległych procentów zadzierżawione zostaną. Warunki dzierżawy oznajmione będą w terminie licytacyi, a życzący sobie o takowych poprzednio powziąć wiadomość, udać się zechcą do kancelaryi Sądu Podśędkowskiego cywilnego w Płocku. Przyczem nadmieniam się: iż wysiewy i intrata wedle podania dziedzica dobr tychże tu zamieszczoną została.

w Płocku, dnia 2. Lipca 1811.

Turski.

Bromirski.

W. Umińskiemu Półkownikowi 10. pólku Uzarów w mieście Płocku konsystującemu skradzono z stancyi zegarek srebrny, repetier, roboty Gugumusa z herbem w tyle: „dwie klamry miecz w środku na koronie pięć pior,” z łańcuzkiem złotym, w podługne ogniwa, w czarne pręжки emaliowanym, pieczętką dużą w formie czworograna podługowatego, na który tenże sam herb, co i na zegarku; tudzież kubek srebrny płaski, w środku wyznaczony z cyfrą N. U.; wzywa się przeto i uprasza każdego, ktoby powyższe efekta gdzie zoczył, azeby takowe zatrzymał i właścicielowi oddał, za co przyzwoitey nadgrody pewnym być może.

Płock, dnia 11. Lipca 1811.

W dodatku do Numeru przeszłego Dziennika Departamentowego w większu 21. na drugiej stronie czytaj w roku 1808 zamiast 1803.